

Sygn. akt IV Kz 210/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Stanisław Jabłoński

S. del. do SO Piotr Wylegalski

SSO Krzysztof Głowacki (spr.)

Protokolant Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Tomasza Fedyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 marca 2013 r.

w sprawie **J. W.**

podejrzanego o czyny z art.63 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art.288§1 kk. i art.276 kk. w zw. z art.11§2 kk.

na skutek zażalenia wniesionego przez obrońcę podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Trzebnicy

z dnia 22 lutego 2013 r., sygn. akt VI Kp 50/13

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na mocy art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

zażalenia obrońcy podejrzanego J. W. nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2013 r., sygn. akt VI Kp 50/13 Sąd Rejonowy w Trzebnicy na podstawie art.249§1 i 3 kpk, art.250§1 i 2 kpk oraz art. 258§1 pkt.2 i §2 kpk zastosował wobec podejrzanego J. W. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy, tj. do dnia 20 maja 2013 r.

Wskazane postanowienie w całości zaskarżył obrońca podejrzanego, zarzucając „obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na wynik sprawy, tj.:

- art.258§1 i §2 kpk poprzez błędne przyjęcie, iż zachodzą przesłanki wymienione w tych przepisach, podczas gdy sytuacja taka nie występuje w niniejszej sprawie; znana jest tożsamość oskarżonego, ma on stałe miejsce pobytu, złożył obszerne wyjaśnienia przed Sądem, w których przyznał się do zarzucanych mu czynów i opisał sposób jego popełnienia;

- art.259§1 pkt.2 kpk poprzez jego pominięcie, podczas gdy w niniejszej sprawie znajduje on zastosowanie, albowiem przebywanie w Areszcie Śledczym powoduje ciężkie skutki dla rodziny oskarżonego, gdyż na wolności oskarżony był

jedynym żywicielem rodziny, a na jego utrzymaniu pozostawały dwie córki w wieku 11 miesięcy i 15 lat oraz jego konkubina.”

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, ewentualnie o zmianę na środek zapobiegawczy łagodniejszego rodzaju, a mianowicie poręczenie majątkowe w kwocie 20.000 zł połączone z dozorem Policji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy podejrzanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności, wobec treści zażalenia, wskazać należy, iż J. W. na obecnym etapie postępowania występuje w charakterze podejrzanego, nie zaś jak utrzymuje skarżący, w roli oskarżonego.

Sąd Okręgowy podzielił ocenę Sądu Rejonowego, nie kwestionowaną w zażaleniu, iż zgromadzony dotychczas w sprawie materiał dowodowy, w szczególności z wyjaśnień J. W., zeznań świadków, jak również z protokołów przeszukań wskazuje na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu czynów. Tym samym spełniona została ogólna przesłanka stosowania środków zapobiegawczych, w tym tymczasowego aresztowania, określona w art.249§1 kpk.

Względem podejrzanego zachodzą również szczególne przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania określone w art.258§1 i 2 kpk.

Za koniecznością zabezpieczenia niezakłóconego przez podejrzanego przebiegu postępowania, właśnie przez zastosowanie tymczasowego aresztowania, przemawia grożąca mu surowa kara do 8 lat pozbawienia wolności z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, której realność wymierzenia potęguje uprzednia wielokrotna karalność J. W.. Powyższe implikuje obawę ucieczki lub ukrywania się podejrzanego przed wymiarem sprawiedliwości.

W tym miejscu przywołać należy stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w uchwale 7 sędziów z dnia 19.01.2012 r. (sygn. akt I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1), iż podstawy stosowania tymczasowego aresztowania, określone w art.258§2 kpk, przy spełnieniu przesłanek wskazanych w art.249§1 kpk i art.257§1 kpk i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art.259§1 i 2 kpk, stanowią samodzielne przesłanki szczególne stosowania tego środka zapobiegawczego.

Zgodzić należy się również z Sądem Rejonowym, iż w rozpoznawanej sprawie zachodzi uzasadniona obawa matactwa ze strony podejrzanego. Jak wynika z akt sprawy, podejrzanym miał grozić jednemu ze świadków, celem powstrzymania go od powiadamiania policji o przestępczych działaniach J. W.. Powyższe w powiązaniu z rozbieżnościami między wyjaśnieniami podejrzanego a zeznaniami świadków rodzi obawę, że w warunkach wolnościowych J. W. podejmie próbę bezprawnego wpływania na treść zeznań innych osób. W świetle powyższego nie ma znaczenia, powoływany w zażaleniu fakt, złożenia przez podejrzanego obszernych wyjaśnień, które na marginesie zauważyć można, złożone zostały przed Prokuratorem, nie zaś jak utrzymuje obrońca, przed Sądem.

Sąd Okręgowy nie znalazł również uzasadnienia dla drugiego z zarzutów zażalenia. W odniesieniu do podejrzanego nie zachodzą bowiem żadne szczególne okoliczności, które po myśli art.259§1 i 2 kpk nakazywałyby odstępianie od stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego. Jakkolwiek istotnie podejrzanym jest ojcem dwójki dzieci, zauważyć trzeba, iż obie jego córki mają zapewnioną opiekę ze strony innych osób, członków rodziny podejrzanego, zaś najmłodsza córka – 11 miesięczna N., znajduje się pod opieką matki - obecnej konkubiny podejrzanego P. M., która zamieszkuje razem bratem, matką oraz siostrą podejrzanego.

Mając zatem na względzie powyższe, uznać należy, że niewystarczającym dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania byłoby zastosowanie wobec J. W. nieizolacyjnych środków zapobiegawczych.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.